

daja Silpa tõi Jakobpile ka Poja Ilmale, ja Lea panni temma Nimmiki Rad; ja Silpa tõi veel teise Poja Ilmale, ja Lea panni temma Nimmiki Aser. Menda ollid Jakobbil nüüd kahheksa Poega.

§. 187. Selle järel sündis se, et Lea isse jälle Jakobbit ennese jure kutsus, ja ta sai Käima peale, ja tõi omma tienndama Poja Ilmale, (§. 184.), ja panni temma Nimmiki Isaskar; ja Lea sai jälle Käima peale, ja tõi omma tienndama Poja Ilmale, ja panni temma Nimmiki Sebulon. Nüüd olli Jakobbil kümme Poega kes keik ellasi. Pärast sai Lea ühhe Eüttri, ja panni temma Nimmiki Tant.

§. 188. Siis (öoldatse) mõtles Jummal ka Raeli peale, ja roöttis temma Palwed kuulda, et ta Käima peale sai,

Seb

Gelga (§. 146.) ja tõi ühhe Poja Ilmale, ja ütles: Nüüd on Jummal n' inno Teotust õrrarvõtnud; Jehowa andko mulle teise Poja veel siinna jure! Ja temma panni se Lapse Nimmiki Josep. Se olli Jakobbi üksteistkümnnes Poeg.

§. 189. Kui Rael sai Joseppit Ilmale tonud, ja Jakobbi Tenistusse Alastadtais ollid (§. 183.), siis ütles Jakob Labanile: Lasse mind nüüd lahti, et ta lähhen jälle omma Male, ja anna mulle mo Maedsed ja Lapsed, kelle pärast ma sind ollen teninud. Laban ei tahtnud sedda hea Melega, fest ta teadis, mis Onne Jummal temmale olli annud, se wagga Jakobbi pärast. Ta tunnistas sedda isse Jakobpile ja ütles: Ma ollen sedda wågga selgeste tunnud, et Jehowa mind on sinno pärast önnistanud; se pärast nimmeta irulle omma Malea,